

Arrest

nr. 93 987 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat H. CILINGIR en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op onbekende datum en heeft zich vluchteling verklaard op 19 oktober 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 oktober 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 oktober 2012.

1.3. Op 22 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per drager ter kennis gebracht op 23 november 2012.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Albanees staatsburger afkomstig van Skrej, verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten na problemen met de familie Culaj, waarmee uw schoonfamilie Lestakaj in een bloedwraak verwickeld was. Uw schoonfamilie verkeerde eveneens in een bloedwraak met de familie Marku. In 1997 kwam van beide families een lid om in een ruzie met de familie van uw vrouw. De familie Marku nam uitgebreid wraak door uw schoonvader, de oom van uw echtgenote en een neef van uw echtgenote te vermoorden. De familie Culaj zag niet de kans om iemand om te brengen. De mannelijke familieleden van uw echtgenote die in aanmerking kwamen om het bloed van de familie Culaj te vereffenen vluchtten naar het buitenland. Toen u zich verloofde met uw echtgenote begon de familie Culaj u te bedreigen. De familie Culaj liet u weten dat indien u zou huwen u door hen een als doelwit zou worden beschouwd. De bedreigingen werden erger toen uw vrouwzwanger bleek van een zoon. Ook zij en uw ongeborn kind werden nu bedreigd door de familie Culaj. Hierop besloot u samen met uw vrouw naar Engeland te vluchten. Jullie werden onderweg in België onderschept met valse Griekse paspoorten. Uw vrouw keerde terug naar Albanië. U vroeg asiel aan in België op 25 oktober 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u faxen van de volgende documenten voor: een attest van de verzoeningscommissie, uw paspoort, een vals Grieks paspoort; uw rijbewijs, uw identiteitskaart, het paspoort van uw echtgenote en het valse Griekse paspoort van uw echtgenote, een attest van de gemeente en een van de politie.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst legde u incoherente verklaringen af over de familie die u in Albanië viseerde. Gevraagd naar de redenen voor de moord op uw schoonvader, de oom en neef van uw echtgenote verwees u aanvankelijk immers naar de familie Culaj die de familie van uw echtgenote verantwoordelijk achtte voor de dood van Fran Culaj (cgvs, p.3). Later tijdens het gehoor stelde u echter dat de familie Culaj uw schoonfamilie nog nooit iets had aangedaan. De familieleden van uw echtgenote zouden zijn omgebracht door een andere familie die ook leden zouden hebben verloren bij het incident aan het tankstation (cgvs, p.6). Deze laatste bewering gaat dan weer in tegen de inhoud van het attest van de verzoeningscommissie in verband met uw problemen. Daarin wordt immers gesteld dat uw schoonvader omwille van een bloedvete met de Culaj clan werd vermoord.

Nog met betrekking tot uw beweringen over het conflict tussen uw schoonfamilie en de familie Marku moet worden vastgesteld dat u in uw beschrijving van het incident bij het tankstation aanvankelijk geen melding maakte van andere slachtoffers dan Fran Culaj (cgvs, p.4). U slaagde er tijdens het gehoor ook niet in voldoende informatie te verschaffen over het conflict met de andere familie. Zo bleek u niet te weten wie van de familie Marku zou zijn omgekomen bij het incident (cgvs, p.6) en wist u evenmin te vertellen wie van uw schoonfamilie het lid van deze familie zou hebben omgebracht (cgvs, p.6). Verder in uw verklaring voor het CGVS beweerde u dan weer dat het de zoon van het hoofd van de familie Marku was die werd vermoord tijdens het incident (cgvs, p.8) Uw verklaring voor dit gebrek aan coherente informatie over dit element volstaat niet aangezien men redelijkerwijze kan verwachten dat een persoon die zich geconfronteerd ziet met doodsb bedreigingen, zich informeert over de oorzaken ervan. Uw stelling dat u enkel contact zou hebben gehad met uw schoonmoeder die niet over gedetailleerde kennis beschikte over de gebeurtenissen is niet aannemelijk. Het is immers weinig aannemelijk dat uw schoonmoeders kennis over de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de dood van haar echtgenoot dermate beperkt zou zijn, temeer daar haar man geruime tijd ondergedoken diende te leven als gevolg ervan (cgvs, p.8 en 5).

Verder verbaast ook uw stelling dat u niet geïnteresseerd was in de details omtrent de bloedwraak waarin uw schoonfamilie betrokken was en u zich enkel zorgen maakte om uw echtgenote (cgvs, p. 15). Van een kandidaat vluchteling die stelt dat zijn leven en dat van zijn gezin in gevaar is, mag immers verwacht worden dat hij interesse toont in de oorzaken van zijn vrees. De bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw vluchtmotieven dan ook in hoge mate.

De geloofwaardigheid van uw beweringen over de ernst van uw vrees wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw vrouw alleen is teruggekeerd naar Albanië (cgvs, p. 2). De familie Culaj had immers laten verstaan dat ze het (ongeboren) kind zouden vermoorden als ze uw vrouw tegen kwamen (cgvs, p. 10, 13). Dit laatste dreigement deed bij u naar eigen zeggen de angst toenemen en deed u uiteindelijk besluiten Albanië te verlaten (cgvs, p. 14). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat uw echtgenote vrijwillig terugkeert naar het land waar het leven van haar (ongeboren) zoon wordt bedreigd. Op basis van al het voorgaande meen ik dat u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. De paspoorten van u en uw echtgenote, de valse Griekse paspoorten van u en uw echtgenote en uw identiteitskaart houden geen enkel verband met de door u aangehaalde vluchtmotieven aangezien ze enkel betrekking hebben op de (vermeende) identiteit van u en uw echtgenote. Inzake het politieattest, het attest van de gemeente en het attest van de verzoeningscommissie kan worden opgemerkt dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielerzoek kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaat dit certificaat op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Hieraan dient nog te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Albanese documenten en attesten met betrekking op bloedwraak gemakkelijk gekocht kunnen worden. Deze documenten hebben bij gevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de beweringen van Albanese asielzoekers die stellen met deze problematiek te worden geconfronteerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1, A (2) eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel, tracht verzoeker de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Vooreerst wijst hij erop dat hij verschillende documenten heeft neergelegd ter staving van zijn asielaanvraag, waarmee volgens verzoeker echter geen rekening wordt gehouden. Dat zijn echtgenote zonder enig probleem is teruggekeerd naar Albanië verklaart verzoeker door het feit dat enkel hij werd aangehouden zodat zijn echtgenote geen andere keuze had dan vrijwillig terug te keren naar Albanië. Dat hij niet op de hoogte was van bepaalde elementen van de bloedwraak heeft te maken met het feit dat zijn echtgenote hem niet veel informatie heeft meegedeeld, aldus nog verzoeker. Tot slot geeft hij een uitvoerige theoretische uiteenzetting omtrent de toepassing van artikel 3 EVRM, waarmee volgens verzoeker bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij incoherente verklaringen aflegde over de familie die hem in Albanië viseerde en zijn bewering dat de familieleden van zijn echtgenote zouden zijn omgebracht door de familie M., die ook leden zouden hebben verloren bij het incident aan het tankstation, ingaat tegen de inhoud van het attest van de verzoeningscommissie waarin wordt gesteld dat zijn schoonvader omwille van een bloedvete met de C. clan werd vermoord, (ii) hij in zijn beschrijving van het incident bij het tankstation aanvankelijk geen melding maakte van andere slachtoffers dan F. C. en hij er niet in slaagde voldoende informatie te verstrekken over het conflict met de familie M., (iii) zijn stelling dat hij niet geïnteresseerd was in de details omtrent de bloedwraak waarin zijn schoonfamilie betrokken was en hij zich enkel zorgen maakte om zijn echtgenote, mag verbazen en in hoge mate de geloofwaardigheid van zijn beweringen omtrent zijn vluchtmotieven ondergraaft, (iv) de geloofwaardigheid van zijn beweringen over de ernst van zijn vrees verder wordt ondermijnd door de vaststelling dat zijn vrouw alleen is teruggekeerd naar Albanië,

waar het leven van haar (ongeboren) zoon wordt bedreigd, (v) de paspoorten van verzoeker en zijn echtgenote, de valse Griekse paspoorten van verzoeker en zijn echtgenote en verzoekers identiteitskaart geen verband houden met de door hem aangehaalde vluchtmotieven en enkel betrekking hebben op de (vermeende) identiteit van verzoeker en zijn echtgenote en ook het politieattest, het attest van de gemeente en het attest van de verzoeningscommissie de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet kunnen herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten en Albanese documenten en attesten met betrekking op bloedwraak bovendien slechts een beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de beweringen van Albanese asielzoekers die stellen met deze problematiek te worden geconfronteerd aangezien deze documenten gemakkelijk kunnen gekocht worden.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 22 november 2012 (CG nr. 1220999), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Waar verzoeker stelt dat hij niet op de hoogte was van bepaalde elementen van de bloedwraak omdat zijn echtgenote hem niet veel informatie heeft meegedeeld, kan hij bezwaarlijk ernstig worden genomen. Zoals terecht wordt opgemerkt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan men immers van een persoon die zich geconfronteerd ziet met doodsb bedreigingen redelijkerwijs verwachten dat hij interesse toont in en zich informeert over de oorzaken ervan.

2.4. Ook de uitleg dat zijn echtgenote geen andere keuze had dan vrijwillig terug te keren naar Albanië omdat enkel verzoeker werd aangehouden, kan niet in het minst overtuigen en vermag niet afbreuk te doen aan de pertinente overweging van de commissaris-generaal dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen over de ernst van zijn vrees verder wordt ondermijnd door de vaststelling dat zijn vrouw alleen is teruggekeerd naar het land waar het leven van haar (ongeboren) zoon wordt bedreigd.

2.5. In zoverre verzoeker meent dat geen rekening werd gehouden met de door hem ter staving van zijn asielaanvraag neergelegde documenten, volstaat het te verwijzen naar de motivering dienaangaande van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat alle door verzoeker bijgebrachte documenten in rekenschap werden genomen en werden beoordeeld. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt evenwel correct dat de door verzoeker aangebrachte documenten niet van die aard zijn dat zij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen kunnen herstellen. De motivering dienaangaande wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts blijkt verzoeker er ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten

slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Zoals reeds correct wordt gesteld in de bestreden beslissing, hebben documenten immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.6. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), wat in casu niet het geval is. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas, kan evenmin worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wat hij in casu niet aantoonde. De Raad stelt immers vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, toont verzoeker niet aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor

het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS